

A kötet végén a rövidítések jegyzékét találjuk. A tárgymutató nemcsak egy fogalom előfordulását regisztrálja a Kódexben, hanem az egyes fogalmak különféle vonatkozásait hozza, jelezve az érintett kánont, kánonokat. E tárgymutató összeállításában több más külföldi tárgymutatót használt fel a szerkesztő. Arra is gondolt, hogy bárki eredménnyel használhassa terminológiai szótárnak is, vagyis a jelzett kánon kikeresésével megtalálja a megfelelő latin szak kifejezést.

Az 1917-es Kódex nem jelent meg magyarul. Sipos István azonban már a következő évben harmadfélszáz oldalon adott ki róla részletes magyar ismertetést. Az új Kódex, a II. Vatikáni zsinat utolsó okmánya a szükséges magyarázatokkal együtt anyanyelvünkön is hozzáférhetővé vált a kiadó és a fordító jóvoltából. *(Szent István Társulat)*

Személyi József

Szabó Ferenc: Jézus Krisztus tegnap és ma

Szabó Ferenc fordításgyűjteménye sokszí-
nű interjúorozatot tár az olvasók elé. A Vatikáni Rádióban elhangzott beszélgetések és a P. Poupard bíboros körkérdésére válaszoló vallomások új formában szólnak a Szentírás iránt érdeklődő keresztényekhez. Az interjúk és vallomások közvetlen hangneme lehetőséget nyújtott a szaktudományos kérdések közérthetőbb megfogalmazására s a személyes élmények közlésére. Természetesen ilyen sok nézetből lehetetlen egységes képet összeállítani: a rádióban megszólaltatott szentírás-kutatók és elkötelezett keresztények Krisztus-képe szinte személyenként különböző. A biblia-magyarázat általános alapelvei és tényei a személyes hit fényében különféle árnyalatokkal jelennek meg.

Az interjúorozat a bibliakritika alapkérdéseinek tisztázása után sorra veszi Jézus életének fontosabb szakaszait. A különféle

megközelítésmódok és szemléletek „legitimitását” forráskritika kapcsán E. Trocmé támasztja alá. A strassbourgi egzegéta szerint már maguk az ősegyház igehirdetői is „elégé különböző Krisztus-képeket közvetítettek”. Azt is tisztázza az előtörténet kapcsán, hogy „Jézus nem volt a Keresztelő tanítványa”, noha „János tanítványainak egy része a Keresztelő lefejezése után Jézushoz csatlakozott”. A csodákkal kapcsolatos biblikus szemléletről beszél X. Léon-Dufour. A Jézus életével kapcsolatos interjúk közül kiemelkedik J. Dupont fejtegetése a „Boldogságokról” és Isten Országáról. A belga bencés egzegéta valóban szakértőként elemzi a két fogalmat és összefüggéseit.

A személyes hitvallások között jó néhány olyan vallomást is olvashatunk, amelyek a szentírás-kutatókhoz hasonló tárgyilagos teológiai megfogalmazásban íródtak. A katolikus dogmatika alapvető tételei tűnnek fel H. U. von Balthasar és Y. Congar soraiban. A „klerikalizmussal” és „férfijogú” tudománnyal is dacoló őszinte bibliakutató szólal meg A. Jaubert vallomásában. Az elkötelezettség és küldetés tudat fűti át B. Gantin bíboros és R. Schütz taizéi perjel rövid írását. Több ízben szóhoz jut a mai francia értelmiség. A Teilhard de Chardin művein nevelkedett orvosok és filozófusok őszinte vallási meggyőződése bátoríthatja a világnézeti kérdésekkel nehezen boldoguló magyar diplomásokat is. A Francia Akadémia több tagja tesz vallomást Jézus örömhírének időszerűségéről és továbbadásának lehetőségeiről. Katolikus írók vállalkoznak az örök üzenet hiteles tolmácsolására, éppen a saját istenkeresésük vagy megtérésük élményére hivatkozva. Neves közéleti személyiségek mellett vallomást tesz hitéről az egyszerű tanárnő és könyvtárosnő is, így válnak ezek a tanúságtételek egészen sokszínűvé.

A könyvet a szerkesztő tömör üdvösségtörténeti áttekintése zárja be, amely megkönnyíti az egzegéták véleményeinek kronológiai elhelyezését. Az könyvet igen szép szentföldi felvételek teszik mutatósá és első látásra is vonzóvá.

Orosz László